

**CORRECTIONELE RECHTBANK TE
LEUVEN
OPENBARE TERECHTZITTING VAN 24
MAART 2010**

In de zaak van het openbaar ministerie:

TEGEN:

1. B. Vanessa Nadine Andrea, geboren te Asse op (...), wonende te Leuven, (...).
Op de zitting aanwezig en bijgestaan door mr. T. Muyswinkel, advocaat te Leuven.

2. B. Laetitia Julie Sandra, geboren te Ukkel op (...), wonende te Leuven, (...).
Op de zitting aanwezig en bijgestaan door mr. T. Muyswinkel, advocaat te Leuven.

Beklaagd:

Te Leuven op 24 april 2009

De eerste en de tweede,

Als dader of mededader in toepassing van artikel 66 Strafwetboek,

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 3, 4, 5, 7, 12, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 27 en 28 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals gewijzigd bij de wet van 10 mei 2007, in een artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden aanzet te hebben tot haat of geweld jegens een persoon wegens een van de beschermde criteria, zijnde nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, met name jegens S-G Ame;

De eerste, B. Vanessa,

B. opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan S-G Ame met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst;

1. DE PROCEDURE

1.1.

De rechtbank nam kennis van:

- de stukken van het onderzoek
- de dagvaarding die betekend werd om te verschijnen voor deze rechtbank
- de stukken neergelegd door de beklaagden

1.2.

De rechtbank hoorde:

- het openbaar ministerie in zijn vordering
- de beklaagden in hun verdediging, bijgestaan door hun raadsman

De rechtbank beslist **na tegenspraak**,

1.3.

De strafvordering is regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

2. DE TENLASTELEGGINGEN

2.1.

Naar aanleiding van een discussie aan de kassa in het warenhuis Aldi, hebben de beklaagden allebei racistische verwijten en beledigingen naar het hoofd van het slachtoffer, Ame S-G, geslingerd.

Het kwam tot een escalatie waarbij slagen zijn gevallen.

De tweede beklaagde (Laetitia B) gooide ook een blik tomatensap en een brik appelsap naar het slachtoffer, zogezegd om de discussie te doen stoppen.

Het slachtoffer heeft toegegeven dat ze op een bepaald ogenblik haar schoen genomen heeft en hiermee op de schouder van de eerste beklaagde (Vanessa B) heeft geklopt toen deze haar bleef aanvallen.

De winkelverantwoordelijke diende tussenbeide te komen en heeft de politie gebeld.

Er waren 2 onafhankelijke getuigen die een verklaring afgelegd hebben aan de politie.

Sten D verklaarde:

*“(...)Op een bepaald ogenblik hoorde ik aan de kassa geroep en getier. Gezien het bleef duren heb ik mij naar de kassa begeven. Aldaar zag ik twee meisjes staan van het blanke type en een meisje met zwarte huidskleur. Ik ken geen van de meisjes. (...) Ik hoorde dat de blanke meisjes naar het zwarte meisje aan het roepen waren van: **“zwart hoer, vuile zwarte, ga terug naar uw land, jullie hebben aids binnengebracht. Mijn GSM werd gestolen door jullie soort, jullie leven van de dop enz... dit bleef maar zo doorgaan en werd steeds herhaald”**. Op een bepaald ogenblik zijn de blanke meisjes naar het zwarte meisje gegaan en is deze beginnen duwen. Het was steeds een van de twee blanke meisjes die dit deed (...) **Een van de blanke meisjes heeft op een bepaald ogenblik aan het zwarte meisje een slag gegeven in het aangezicht.**”*

En verder:

“ik wens nog te vermelden dat het zwarte meisje op geen enkel ogenblik heeft geprovoceerd, dat zij steeds kalm is gebleven en dat zij geen kwetsbare woorden heeft geroepen naar de blanke meisjes. Zij trachtte de zaak te doen stoppen. De uitlatingen van de blanke meisjes waren zeker racistisch en niet toelaatbaar.”

Volgens de getuige Bert Q heeft de eerste beklagde (Vanessa B) volgende racistische opmerkingen gemaakt tegen de zwarte vrouw:

- blijf met je vuile zwarte hand van die buggy want het is iemand van uw soort die mijn gsm gestolen heeft
- dat de zwarte vrouw moest verder profiteren van het OCMW
- dat de zwarte vrouw niet fatsoenlijk Nederlands kon spreken
- vuile negerin
- ga terug naar jullie land

Volgens deze getuige hield de tweede beklagde (Laetitia B) zich (aanvankelijk) afzijdig.

*“De vrouw met de donkere kleren (=tweede beklagde) zei vervolgens dat ze moesten doorgaan en hun etenswaren moesten laten staan. De vrouw met de lichte kleren (=eerste beklagde) zei hierop: **“je gaat je toch niet laten doen door een vuile negerin”**. De vrouw met de lichte kleren zei vervolgens tegen de andere vrouw met donkere kleren om haar te laten passeren en **vervolgens is de vrouw met de lichte kleren naar de zwarte vrouw toegestapt en is ze in het wilde weg beginnen slaan**. De zwarte vrouw van haar afhouden door haar handen voor haar te houden. Ook is er toen een andere vrouw tussengekomen, vermoedelijk de vriendin van de zwarte vrouw. Hierop hebben de zwarte vrouw en haar vriendin afstand genomen en zeiden tegen elkaar dat de andere vrouwen het niet waard waren om mee in discussie te gaan de vrouw met de lichte kleren bleef voortdurend de zwarte vrouw uitschelden voor vuile negerin en nog andere racistische opmerkingen. Hierop zei een Aziatische vrouw, die voor mij aan de kassa stond, als het niet wat stiller kon zijn in het belang van het kindje. **De vrouw met de lichte kleren aan antwoordde hierop dat ze allemaal maar terug naar hun eigen land moesten gaan.**”*

Volgens de getuige heeft de tweede beklaagde (Laetitia B) mogelijks ook racistische opmerkingen gemaakt, maar hij kon zich dit niet meer herinneren.

De tweede beklaagde (Laetitia B) heeft bij haar verhoor door de politie toegegeven dat zij het slachtoffer had uitgescholden met onder meer volgende woorden: **“jullie soort brengen aids binnen in ons land, jullie stinken, kruip maar terug in uwe boom.”**

2.2.

De tenlasteleggingen zijn voldoende bewezen door het strafonderzoek, in het bijzonder door de verklaringen van de getuigen en de (gedeeltelijke) bekentenissen van de beklaagden.

De beklaagden ontkennen niet dat zij verwijten aan het adres van het slachtoffer hebben gericht.

Op de terechtzitting stelden zij dat hun gedrag het gevolg was van een “woede-uitbarsting”, veroorzaakt door de houding van het slachtoffer.

Hun bewering wordt tegengesproken door de getuigen, die onafhankelijk van elkaar verklaarden dat het slachtoffer geen aanleiding had gegeven tot de feiten, aanvankelijk rustig bleef en afstand nam van de scheldende vrouwen.

De uitlatingen van de beklaagden kunnen wel degelijk beschouwd worden als het aanzetten tot geweld, haat of discriminatie.

Zij hebben niet louter hun ongenoegen geuit over het feit dat het slachtoffer hen aan de kassa zou gepasseerd zijn, maar hebben moedwillig en herhaaldelijk het slachtoffer duidelijk gemaakt dat ze niet gewent was in dit land en hun afkeer geuit van het zwarte ras.

De racistische uitlatingen werden niet enkel door het slachtoffer gehoord, maar ook door omstaanders en wachtenden aan de kassa.

De eerste beklaagde (Vanessa B) schrok er niet voor terug om ook een Aziatische vrouw te viseren, toen deze wilde tussenkomen en een opmerking maakte over hun gedrag en uitlatingen.

Gelet op de aard van de opmerkingen en de context van de feiten, is de rechtbank van oordeel dat het wel degelijk gaat om zowel een uiting van, als een aanmoediging tot discriminatie en haat.

Uiteindelijk is eerste beklaagde (Vanessa B) ook overgegaan tot het slaan van het slachtoffer.

Dit blijkt duidelijk uit de getuigenverklaringen

Haar bewering dat het slachtoffer als eerste zou geslaan hebben, wordt tegengesproken door de getuigen.

3. DE STAFMAAT

3.1.

Het gedrag van de beklaagden is weinig lovenswaardig en getuigt van weinig respect en tact voor de medemens.

De tweede beklaagde (Laetitia B) kwam al in aanraking met het gerecht voor onder meer smaad en beledigingen en feiten van slagen en verwondingen.

De raadsman van de beklaagden heeft, voor het geval de rechtbank de tenlasteleggingen bewezen zou verklaren, voorgesteld dat de rechtbank hen een cursus daderinzicht zou laten volgen.

Het is van belang dat de beklaagden inzicht krijgen in hun gedrag en reacties, en de invloed die hun gedrag heeft op hun omgeving.

Het volgen van dergelijke cursus zal herhaling hopelijk voorkomen.

Gelet op de jonge leeftijd van de beklaagden, kan het volgen van deze cursus gekoppeld worden aan opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

3.2.

Naast de veroordeling tot de kosten van het onderzoek, wordt aan elke beklaagde een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure. Het bedrag hiervan wordt bij koninklijk besluit bepaald in het tarief in stafzaken.

4. OP BURGERLIJK GEBIED

Niemand heeft zich burgerlijke partij gesteld.

De burgerlijke belangen worden ambtshalve aangehouden (overeenkomstig artikel 4 V.T.sv.).

5. TOEGEPAST WETTELIJKE BEPALINGEN

Bij deze uitspraak past de rechtbank onder meer de volgende wettelijke bepalingen toe:

- 50-66-392-398-405quater-444 van het strafwetboek
- 1, 3, 4, 5, 7, 12, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 27 en 28 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals gewijzigd bij de wet van 10 mei 2007
- 4 V.T.Sv.
- 194-195 van het wetboek van strafvordering
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vervangen door de art. 1-2 van het K.B. van 29 juli 1992, gewijzigd door art. 1-2 van het K.B. van 23 december 1993 en vervolgens gewijzigd door art. 1 K.B. van 11.12.2001, tot wijziging van het K.B. van 28 december 1950 voornoemd.
- 1-3-9 van de wet van 29 juni 1964
- 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtzaken.

UITSPRAAK

De rechtbank beslist na TEGENSPRAAK van de beklaagden

1. Over de strafvordering

Verklaart de tenlasteleggingen bewezen

Schort de uitspraak van de veroordeling op voor de eerste beklaagde (Vanessa B) en de tweede beklaagde (Laeticia B) gedurende twee jaar, op voorwaarde dat zij elk de cursus “dader in- zicht” volgen (15-20 uur)

Legt aan elke beklaagde afzonderlijk voorts een vergoeding van 25 euro op.

Legt de kosten, tot op heden begroot op 61,48 euro, hoofdzakelijk ten laste van de beide beklaagden

2. Op burgerlijk gebied

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan (overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.)

DIT VONNIS WERD UITGESPROKEN in de buitengewone openbare terechtzitting van de éérentwintigste kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren:

Mevrouw F. VERSTRAETE, rechter

Mevrouw M. SCHOORS, substituut- procureur des Konings;

Mevrouw G. HERMANS, griffier.